

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Jeg udtalte i mine indledende Bemærkninger, at jeg naturligvis anser det for at være ganske nødvendigt — og jeg er enig heri med den ærede Forespørger — at sikre Storebæltsoverfarten, saa vidt det overhovedet er muligt. Nu maa jeg for øvrigt sige, at i et Land som vort med Landets geografiske Beliggenhed, med Landets stærke Deling i Øer og Halvøer, kan man næppe regne med under meget strenge Isvintre at undgaa betydelige Vanskeligheder, selv om man har det allerbedste Materiel til Raadighed; men, som sagt, jeg erkender, at saa vidt det overhovedet er muligt, bør man fra alle Sider bestræbe sig for at sikre Overfarten.

Det, det kommer an paa, er at sikre, at de store Færger er i Gang. De store Færger har saa stor Betydning for Trafikken nu, at det kun er ved at holde dem i Gang, man undgaar nævneværdige Vanskeligheder. Derfor har jeg anmodet Statsbanerne om at tage op til snarlig Overvejelse, hvorvidt der maatte være Grund til efter de indvundne Erfaringer at søge Ændringer i den bestaaende Ordning tilvejebragt. Man har i Statsbanernes Isbrydningsvæsen 3 mindre Isbrydere paa hver 800 H.K. samt Isbryderen „Fenris“, der, som allerede nævnt, er paa 1 600 H.K. Af Matriellet er den ene Isbryder anbragt ved Helsingør og de to andre og Isbryder-Færgeren ved Storebæltsoverfarten. De mindre Isbrydere er alle over 40 Aar gamle, og da de nuværende store Færger som Følge af deres særlige Konstruktion og store Maskinkraft er i Stand til ved egen Hjælp at sejle under Isforhold, hvor de smaa Isbrydere tidligere, da man kun havde de mindre Færger, kunde gøre virkelig Nytte, vil der maaske være Grund til at søge gennemført en Nyordning, hvor de smaa Isbrydere ved Overfarten afløstes af en større og kraftigere, der havde til Opgave at sikre Overfarten over Bæltet og til enhver Tid var til Raadighed i Overensstemmelse hermed. For saa vidt de Overvejelser, der nu finder Sted inden for Statsbanerne, maatte resultere i Forslag herom, vil der blive optaget Forhandling med Søfartsministeriet om hertil sigtende Ændringer i den gældende Overenskomst.

Forespørgeren (Westermann): Jeg takker de højtærede Ministre for de Redegørelser, de har givet. Jeg maa med det samme sige til den højtærede Handelsminister, at det har glædet mig at høre, at der er en Indrømmelse af, at der er begaaet Fejl fra Ledelsens Side, idet dette dog er en Erkendelse, som kan

give Haab om, at Gentagelser ikke bliver af samme Format som Begivenhederne nu. Derimod vil jeg sige til den højtærede Trafikminister, at jeg synes, at den Redegørelse, som er givet her, viser, at Statsbanerne ikke har lært noget af Isvinteren 1929. Den relativt lille Ishindring, der har været i Aar i Sammenligning med den i 1929, har gjort saa stort Afbræk i Trafikken over Store Bælt, at det synes at være ganske urimeligt, at noget saadant kan finde Sted, naar dels Statsbanerne selv raader over et ret betydeligt Isbrydermateriel og desuden har ubetinget Adgang til at faa Isbrydermateriel stillet til Disposition.

Vedrørende Statsbanernes Ret til at kræve saadan Assistance vil jeg gerne her referere nogle Citater med Udtalelser, der i sin Tid faldt fra den højtærede Trafikministers Forgænger i Embedet, og ogsaa Udtalelser fra den nuværende højtærede Statsminister, da han i sin Tid fik Bevillingen til „Storebjørn“. Det vil heraf fremgaa, at der absolut foreligger en Præferencestilling for Statsbanerne, at der en en Pligt for Isbryderne til at møde i det Øjeblik og møde øjeblikkelig i det Øjeblik, Statsbanerne kalder paa dem.

Jeg vil gerne bede den højtærede Formand om Tilladelse til nogle enkelte korte Citater. Ifølge Folketingstidenden for 1928—29 Sp. 4624 udtalte den daværende Trafikminister Stensballe i Anledning af den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen dengang rejste vedrørende Isbryderspørgsmaalet:

„Jeg er enig med Forespørgeren i, at Storebæltsoverfarten vil faa endnu større Betydning, naar Lillebæltbroen engang er opført; men allerede nu er dens indenrigske og udenrigske Betydning saa stor, at en Spærring af Bæltsoverfarten i en saadan Grad, som nu er sket, ikke bør finde Sted, hvis det kan undgaaes ved overkommelige Midler.“

Og videre siger den daværende Trafikminister Hr. Stensballe, under samme Forhandling — det staar Sp. 4664 — om den nye Isbryder „Isbjørn“:

„men jeg tilføjede udtrykkeligt, at Forudsætningen maatte være den, at naar Statsbanerne ikke længere kunde overføre Vogne over Store Bælt, skulde de være berettigede til straks at kalde Isbryderen derned og beholde den dernede, saa længe Tilstanden krævede det, og at Handelsministeriet skulde være forpligtet til øjeblikkelig at stille den til Disposition.“

Den nuværende højtærede Statsminister